

A REUS COM A LLEIDA

L'ALCALDIA DE R. O.

El dia 7 del que som es celebrà a l'Alcaldia de Reus sessió municipal de segona convocatoria, presidida per l'alcalde de R. O. senyor Manuel Sardà.

El fet és mereixedor d'una llei de comentaris.

Hi han coses de les quals no se'n pot dir tot allò que la justa indigació porta a les píes de la ploma.

Aquesta famosa segona sessió és una d'elles, i si no fos que algú podrà pretenir fer de nostra reserva arma favorable a les seves intencions, no hauríem dedicat ni una sola ratlla a parlar del cas a que ens referim.

Ni amables complacencies, ni por, ni mirament de cap mena ens han de contenir de qualificar l'acte dels regidors que no compleixen el compromís, que havien confiat pública i solemnement, de no acceptar la presidència d'un alcalde divorciat en absolut del general sentir de la població i que sols ostenta la representació d'una voluntat a la qual li són totalment indiferents els interessos del comú de Reus.

El cas de Reus, tan igual al de Lleida, ens diu com certa gent entén el patriotisme i l'amor a l'autonomia que diu defensar. Per fortuna, la veritable ciutat de Reus està al costat dels regidors que, contra els possibilistes i els anomenats autonomistes, per damunt de tot hi han posat el patriotisme, i s'han abstingut de fer el joc a l'adversari, deixant d'acudir a les sessions. Una vegada més s'ha vist com entenen certes persones les doctrines que díuen defensar, i com en canvi els nostres amics saben mantenir-se fermes en les resolucions adoptades a intent de servir la seva terra.

Tothom haurà de fer justicia als nostres amics i als nacionalistes republicans de Reus que s'han mantingut fermes en el seu lloc, enfront dels representants desvets d'un partit mort d'anys i dels d'un altre partit que s'engalanava amb el nom d'autonomista sense tenir la més lleu noció de l'autonomia que diu defensar.

(De La Veu de Catalunya).

talantat en les festes de casa nostra, veient puntejar la sardana, aquesta dansa de l'himne èpic d'en Maragall:

La sardana és la dansa més bella de totes les dances que's fan i es desfan.

L'anyorança de les nostres ansietats ens fan glatir a dolceses, al veure com la sardana, aquesta bella dansa, fraternalment fa enllaçar les mans i el ritme fa ansietar l'amor a nostra Catalunya.

Grandiosa la dansa, amb germanor, aixís com enllaça i creix la rodona, minya també amb recerca de tots. I aixís germina l'amor, al més bell de nostra terra, aixís en els cors s'encaixen amb grandiositat la sumptuosa onada de nostres granaderes.

Tothom hi cap; grans i xics, joves i donzelles, és la dansa germanívola que ens aplega; és la dansa més bella de totes les dances que's fan i es desfan.

Les festes de la vila son acabades; s'enumy la gent cap a ciutat, a curríus el tren porta la joventut que ha sardanejat; en el tren dura l'afagal de l'alegria. L'àmic hi va també, arredós veu la seva amiga. La festa els ha sigut immensament agradosa. Els comentaris brollen de llavi en llavi com una agradosa pluja de perles.

La joventut retorna al nostre poble, obert el pit a l'únic ideal, que ens pot fer augurar la grandiositat de la nostra terra. Visca la sardana!

VICTORIA SALOMÉ.

Ex col·laborador de «El Consecuente».

De l'Ajuntament

SESSIÓ D'ANS D'AHIR

Presideix l'alcalde de R. O. senyor Sardà, i hi assisteixen els regidors senyors López i Salvat, dinàstics; Prieto, possibilista; Barberà, Tricaz i Bosch, autonomistes.

Se llegeix l'acta de la sessió anterior. Aprovada.

Comunicació de l'Alcaldia-Presidència proposant que en la immediata sessió ordinaria s'efectuï un sorteig entre els senyors regidors elegits pel districte sisé don Claudi Tricaz Arnillas, don Joaquim Bosch Arduna, don Josep M. Casellas i Tarrats i don Josep Simó Bofarull per a determinar qui dels quatre ocupa la vacant extraordinària que's cubri en dit districte en les eleccions celebrades en Novembre de 1915; i que's nomeni una Comissió especial que en la sessió següent a la del sorteig presenti un dictamen sobre declaració de les vacants que han de cubrir-se en la pròxima renovació ordinaria. Per mitjà de votació s'eligeixen els mateixos els senyors Salvat, López, Barberà, Prieto i al senyor Pons ausent.

Instances presentades:

De don Josep Martorell Arandes sol·licitant una plaça de guarda passeig. A la Comissió.

De don Jaume Sidó Montaner, nou contractista de la brigada i llimpiesa pública, sol·licitant començar el servei des del dia 16 de l'actual amb promesa de corregir algunes deficiències del mateix.

El senyor Barberà diu que, al matí, li ha passat un accident amb el senyor Sidó qui l'ha anat a trobar per a parlar de l'assumpte. Com que si ara —afegeix— votava a favor semblaria que tinc por, i votar en contra potser no està en el

meu ànim, em retirare del saló. (Rumors en el públic. Tothom queda convençut de que no és per lo que l'impulsa)

El senyor Sardà, a qui aqueix assumpte li ha presentat un conflicte entre dos deures, vol doar-ne una de freda i una de calenta, excusa a la comissió dient que no ha tingut temps de dictaminar.

El senyor López proposa es nomeni una comissió per a que dictaminí a la sessió pròxima.

El senyor Bosch no hi està conforme perquè diu que és sentar un mal precedent.

El senyor Prieto diu que, verdaderament, està conforme amb els dos companys que l'han precedit en l'ús de la paraula. (Està conforme amb el que proposa el nomenament de la comissió i amb el que s'hi oposa). I que, verdaderament, s'ha de mirar d'armonitzar els parers, verdaderament, verdaderament...

Es va a procedir a l'elecció dels que han de formar la comissió i tots es treuen la candidatura, escrita ja, de la butxaca. Tots; el senyor Bosch i tot, que no hi estava conforme. Per què, doncs perde el temps fent comèdia?

Són elegits per ells mateixos, el Salvat, el López, el Tricaz, el Bosch i el senyor Prieto.

Altra instància de don T. Aragonés com mandatari verbal de don Ramón Viladesau Maten sol·licitant a favor de aquest un traspàs de sepultura adquirida per herència de son pare. A la Comissió.

I altra de don Pere Tella demandant permís per a usar l'escut de la ciutat en una marca de fàbrica de lleixius.

Barberà proposa que se li aprovi. Aprovat.

Instàncies informades pel senyor arquitecte municipal sobre els permisos següents:

A don Joan Puig Alguer per a canviar la presa d'aigua potable que li fou concedida per a la casa núm. 8 del carrer de Raseta de Sales instalant-la en la casa númberos 5 i 7 de l'arraval de Salmerón. S'acorda accedir a lo sol·licitat i demanar-li que comenci les obres desseguida.

A don Angel Mercader Rigalt per a derribar i reconstruir la fasana d'un magatzem en el carrer de Sant Esteve, núm. 11. Concedit.

Projecte presentat pel senyor arquitecte municipal per acord de l'Excm. Ajuntament per a la construcció de 12 sepultures de 1ª classe. A la Comissió.

Comptes. Aprovats.

El senyor Salvat diu que la Comissió de Beneficència que ell presideix accidentalment no s'ha pogut reunir per a estudiar les necessitats dels assilats de les cases de beneficència.

El senyor Barberà presenta el seu plan d'economies. No es una proposta de no pagar a ningú com alguns creien, sinó suprimint les places que ocupen els senyors Loperena, Terrafeta, Miquel i Martí.

Fa un discurs apoyant aquesta proposta en el que diu: JO CREC QUE UNA CASA QUERBRADA, ES POT REALCAR, AMB BONA VOLUNTAT.

El senyor Prieto repeteix unes quantes paraules dites pel senyor Barberà que li haurà semblat que feien bonic.

El senyor Salvat s'hi adhereix i enten que se'n haurán de fer d'altres.

El senyor Sardà fa senyal al senyor López de si ho vol dir i aqueix no es recorda que té de dir i ho proposa el mateix president que s'aprovi amb força executiva. Aprovat.

El senyor Barberà quan ja estaven aprovades les seves economies, diu que hi te que fer una aclaració. SI ELS QUEFES DE NEGOCIAT DEMANQUEN ALTRE DIA DIUEN QUE A-

QUEIXES PLACES SON NECESSARIES LES TORNAREM A PROVEIR.

El senyor Barberà s'hi adhereix, i queda aprovat.

Aixecant-se la sessió.

Aquest nombre de FOMENT ha passat per la censura militar

Informació

Ahir al matí contragué enllaç matrimonial, amb la simpàtica i gentil senyoreta Agna Más, nostre entrañable amic i company l'Anton Batlle i Rosich.

Després de la cerimònia religiosa els convidats foren obsequiats amb un esplèndit lunc a l'Hotel de Londres, servit amb molta cura pel seu propietari senyor Casanova.

Els novells esposos sortiren en viatge de noces vers Barcelona i altres capitals per a disfrutar de les primícies de la lluna de mel que's hi desitgen inacabable.

Adressem nostra enhorabona als desposats i llurs famílies.

A les hores acostumades, avui se celebraran escaldides sessions de cine al Kursaal, Sala Reus i als teatres Circo i Fortuny.

El programa que es projectarà en tots ells serà força abundant i selecte.

En la Sucursal de la Caixa de Pensiones per a la Vellesa i d'Estalvis, durant la pròxima setmana se trobarà de torn el vocal de sa Junta de Patronat, don Enric Izquierre.

En la recreativa societat «La Palma» avui s'hi celebrarà ball tarda i nit.

Per excés d'original ens veiem obligats a demorar la publicació de diferents treballs, entre ells, una intervista d'un de nostres companys amb el doctor Frías, sobre la paràlisi infantil.

Telegràficament ha comunicat el capità general als governadors i comandants militars de la regió l'autorització per a restablir els permisos de dies festius, en les condicions de costum, des de la vigília fins el dia següent al festiu.

En el B. O. se cita als minyons Josep Subirats Lleixa, de Mas de Barberans, i Manuel Elias Torroja, de Reus.

Pel ministeri de la Guerra s'ha concedit un premi de 500 pessetes per al Concurs de memòries que amb motiu de la Assamblea Nacional de Veterinaris se celebrarà a Barcelona.

Degut a la falta de vermadors, les dones cobren 12 rals de jornal; algunes en prenen 13, i els homes 5 pessetes.

La verema ha entrat en seu període àlgit per temor a què's rains es pudreixin en els ceps.

En el nombre pròxim publicarem l'anunci de matrícula de les ensenyances que s'estableixen en el Centre de Lectura per al curs de 1917 a 1918, que començarà el dia primer del proper octubre.

Dos vaixells a fons

Durant dues hores se oren ans de ahir al matí continuats canonejos, arribant-se a comptar prop de 200 dispara-

Al mig dia es reberen notícies en la Comandància de marina de Tarragona de que a l'entrar en el golf de Sant Jordi un convoi de tres vapors estrangers, havien sigut sorpresos per un submarí, en tallant-se fins i tots a mort. Dos dels vaixells atacats pogueren llurarse de les bales, fugint a tota màquina. El tercer que resultà ser el francès «Almiral Kerseant», de la matrícula de l'Havre, se'n anà a fons, essent detingut presoner el capitán i dos tripulants més, i resultant tres morts i quatre ferits.

Els 46 naufrags restants foren recollits per un vapor que's dedica al salvament del casco del «Fert», enfonsat en la desembocadura de l'Ebre, essent desembarcats en la platja de Sant Carles.

A la una de la matinada del mateix dia s'entaulà lluita entre un submarí i el vapor anglès «Cluniegh», que anava carregat de carbó.

El vaixell anglès rebé dos torpilles, anant-se'n a fons. La tripulació desembarcà, a les vuit del matí, 13 individus en el far de Salou, i a les deu altres 26 a Cambrils,

Pro-Sardanes

Així, a Vallvidrera, tindrà lloc un aplec de sardanes, la festa que anyaliment celebren els bons catalans per a enaltir la nostra dansa, la dansa catalana, bella com una dansa grega. Unes multituds enllaçaran les mans i enllaçaran els cors, i, en harmònica coincidència, en la pau arcadiana de l'ambient teixiran corones humans, corones de cors joves, d'un simbolisme patriòticament unificador.

Aquí se'n ballen poques de sardanes. A Reus, com en molts altres indrets de Catalunya, hi ha una joventut que no entén ni sent l'espiritualisme simbòlic de la dansa, i d'aquí que nostres salons de ball prenguin l'aspecte d'una vesprada madrilenya.

Nostre jovent ha perdut el sentiment ètic i, menyspreuant la seva dansa, estèticament cultural i bellament harmònica, s'entrega inconscient a una dansa forastera.

Nostres respectables mare de família, amb gravetat oficial díuen vetllar per l'honestitat de llurs filles que, abraçades impudicitat amb qualche llamant botigueret de cap perfumat i sabates grinyolaires, marquen un ritme grotesc mentren broden l'art de Terpsicore amb cagencies de bacant.

Cal ballar-ne moltes de sardanes, cal celebrar aplecs i fundar ateneus i comitès, quin únic objecte sigui propagar la bona coreografia; cal allunyar de les joventuts els absurdes que tant deplora-blement les ofega, encaminant-les pels camins del veritable art de l'estètica; cal sobretot fer patria, que la dansa com la parla és la més bella expressió d'un poble.

ABEL.

Ciutat, 16, 9, 917.

De les nostres dances (1)

A l'amic N'AMADEU FERRATÉ

Inflat l'oratge, batent el vent com una caricia temerosa, la tenra escampava llur planys... El poble vessava de plenitud excessiva, la festa major de la vila, lluia com un desbot de fecondació dels vinyars de

